

Οι προσβολές της άρεσαν περισσότερο απ' οτιδήποτε άλλο

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Υπομονή και ταπείνωση

Η Πελαγία πολεμούσε με το δικό της, αυτόν τον ευλογημένο τρόπο.

Ήταν όμως ταπεινή και είχε υπομονή.

Θαύμαζε κανείς τη συμπεριφορά της.

Μερικές φορές δεν ήταν ικανή να βλάψει ούτε κατσαρίδα, ούτε άφηνε άλλον να την πειράξει.

Δεν πρόσβαλε κανέναν.

Πατούσαν πάνω στα πόδια της, τα τσαλαπατούσαν, σχεδόν στέκονταν πάνω της, και κείνη δεν έβγαζε μιλιά. Μόνο σούφρωνε τα φρύδια της.

Κάποτε πήραν φωτιά τα μαλλιά της, επειδή κάποια που ήταν κοντά της δεν πρόσεξε. Τσιμουδιά εκείνη.

Την ταπείνωναν, την έβριζαν, την καταριόντουσαν κατά πρόσωπο και κείνη έδειχνε χαρούμενη, χαμογελούσε.

- Στο κάτω κάτω δεν έχω μυαλό, έλεγε, είμαι τρελή.

Αν όμως κάποιος την παίνευε ή της έδινε την πρέπουσα τιμή για το προορατικό της χάρισμα ή την αποκαλούσε αγία, δίκαιη κ.τ.ό., άρχιζε να τρέμει ολόκληρη.

Δεν μπορούσε ν' αντέξει την τιμή.

Οι προσβολές, αντίθετα, της άρεσαν περισσότερο απ' οτιδήποτε άλλο.

Από Το Βιβλίο, «Οσία Πελαγία Ιβάνοβνα, Η Διά Χριστόν Σαλή», Μετάφραση-Επιμέλεια Πέτρου Μπότση, Αθήνα.